

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 492/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 5 aprilie 2011

privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii

(text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 46,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității ⁽³⁾ a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice regulamentul menționat.

(2) Este necesar ca libera circulație a lucrătorilor să fie asigurată în cadrul Uniunii. Realizarea acestui obiectiv implică eliminarea oricărei discriminări între lucrătorii

statelor membre pe criteriul cetățeniei în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și alte condiții de muncă, precum și dreptul acestor lucrători de a se deplasa liber în cadrul Uniunii pentru a desfășura o activitate salariată, sub rezerva restricțiilor justificate de motive de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică.

(3) Este necesară stabilirea unor dispoziții care să permită realizarea obiectivelor prevăzute la articolele 45 și 46 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la libera circulație.

(4) Libera circulație reprezintă un drept fundamental al lucrătorilor și familiilor acestora. Mobilitatea forței de muncă în cadrul Uniunii trebuie să constituie unul dintre mijloacele prin care li se garantează lucrătorilor posibilitatea de a-și îmbunătăți condițiile de viață și de muncă și de a avansa pe plan social, contribuind totodată la satisfacerea nevoilor economiei statelor membre. Este necesară afirmarea dreptului tuturor lucrătorilor din statele membre de a desfășura, în cadrul Uniunii, o activitate la alegerea lor.

(5) Acest drept trebuie recunoscut, fără discriminare, lucrătorilor permanenți, sezonieri și frontalieri, precum și celor angajați în activități de prestare de servicii.

(6) Exercițarea nestingherită și demnă a dreptului la libera circulație necesită, conform unor standarde obiective, asigurarea unui tratament egal, în fapt și în drept, în ceea ce privește toate aspectele legate de desfășurarea în sine a unei activități salariate și de accesul la locuință, precum și înlăturarea obstacolelor în ceea ce privește mobilitatea lucrătorilor, în special în ceea ce privește condițiile de integrare a familiei lucrătorului în țara gazdă.

⁽¹⁾ JO C 44, 11.2.2011, p. 170.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 7 septembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 martie 2011.

⁽³⁾ JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I.

- (7) Principiul nediscriminării între lucrătorii Uniunii implică, pentru toți resortisanții statelor membre, recunoașterea aceleiași priorități la încadrarea în muncă ca și cea de care beneficiază lucrătorii care sunt resortisanți ai statului membru în cauză.
- (8) Mecanismele de contact și de compensare, în special prin intermediul unei colaborări directe între serviciile centrale de ocupare a forței de muncă și, de asemenea, între serviciile regionale, precum și al coordonării acțiunii de informare, asigură, în general, o mai mare transparență a pieței muncii. Este necesar ca lucrătorii ce doresc să se deplaseze să fie informați în mod constant despre condițiile de viață și de muncă.
- (9) Există legături strânse între libera circulație a lucrătorilor, ocuparea forței de muncă și formarea profesională, în măsura în care aceasta urmărește să dea lucrătorilor posibilitatea de a răspunde unor oferte concrete de încadrare în muncă provenind din alte regiuni ale Uniunii. Astfel de legături impun ca problemele care se ivesc în această privință să fie studiate în interdependența lor și nu izolat, ținând seama, de asemenea, de aspectele ocupării forței de muncă pe plan regional. Este, prin urmare, necesar ca eforturile statelor membre să fie îndreptate în direcția coordonării politicilor lor de ocupare a forței de muncă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

ÎNCADRAREA ÎN MUNCĂ, EGALITATEA DE TRATAMENT ȘI FAMILIA LUCRĂTORILOR

SECȚIUNEA 1

Accesul la încadrarea în muncă

Articolul 1

(1) Orice resortisant al unui stat membru, indiferent de reședința sa, are dreptul de acces la o activitate salariată și de a desfășura această activitate pe teritoriul altui stat membru, în conformitate cu actele cu putere de lege și cu actele administrative care reglementează încadrarea în muncă a resortisanților statului respectiv.

(2) Acesta beneficiază, în special, pe teritoriul unui alt stat membru, de aceeași prioritate ca și resortisanții statului respectiv în ceea ce privește accesul la locurile de muncă disponibile.

Articolul 2

Orice resortisant al unui stat membru și orice angajator care desfășoară o activitate pe teritoriul unui stat membru pot face schimb de cereri și de oferte de încadrare în muncă și pot încheia și executa contracte de muncă, în conformitate cu actele cu putere de lege și cu actele administrative în vigoare, fără a da naștere la discriminări.

Articolul 3

(1) În domeniul de aplicare al prezentului regulament nu sunt aplicabile actele cu putere de lege și actele administrative sau practicile administrative ale unui stat membru care:

- (a) restrâng sau supun unor condiții care nu se aplică propriilor lor cetățeni cererea și oferta de locuri de muncă, accesul la ocuparea unui loc de muncă sau dreptul străinilor de a desfășura o activitate; sau care
- (b) deși se aplică indiferent de cetățenie, scopul sau efectul lor exclusiv sau principal este de a împiedica accesul resortisanților altui stat membru la locurile de muncă oferite.

Primul paragraf nu se aplică în cazul condițiilor privind cunoștințele lingvistice solicitate în raport cu natura locului de muncă urmând a fi ocupat.

(2) Printre dispozițiile și practicile unui stat membru menționate la alineatul (1) primul paragraf se numără în special cele care, într-un stat membru:

- (a) fac obligatorie recurgerea la proceduri speciale de recrutare pentru străini;
- (b) restrâng sau supun unor condiții diferite de cele aplicabile angajatorilor care desfășoară activități pe teritoriul statului membru respectiv oferta de muncă publicată în presă sau prin orice alt mijloc;
- (c) supun eligibilitatea pentru ocuparea unui loc de muncă unor condiții de înregistrare la oficiile de ocupare a forței de muncă sau împiedică recrutarea nominală a lucrătorilor în cazul persoanelor care nu își au reședința pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 4

(1) Actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre care restricționează încadrarea în muncă a străinilor, ca număr sau ca procentaj, în funcție de întreprindere, de ramura de activitate sau de regiune ori la nivel național, nu se aplică resortisanților celorlalte state membre.

(2) În cazul în care, într-un stat membru, acordarea unor beneficii de orice natură întreprinderilor este condiționată de încadrarea în muncă a unui procentaj minim de lucrători naționali, resortisanții celorlalte state membre sunt considerați lucrători naționali, sub rezerva dispozițiilor Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

Articolul 5

Resortisantul unui stat membru care caută un loc de muncă pe teritoriul altui stat membru primește pe teritoriul acestuia aceeași asistență ca și cea acordată de către oficiile de ocupare a forței de muncă propriilor resortisanți care caută un loc de muncă.

Articolul 6

(1) Încadrarea în muncă și recrutarea unui resortisant al unui stat membru pentru un loc de muncă într-un alt stat membru nu pot depinde de criteriile medicale, profesionale sau altele care sunt discriminatorii pe criteriile de cetățenie, în comparație cu cele aplicate resortisanților din celălalt stat membru care doresc să desfășoare aceeași activitate.

(2) Resortisantul care deține o ofertă nominală de la un angajator dintr-un alt stat membru decât cel al cărui resortisant este poate fi supus unei examinări profesionale, dacă angajatorul solicită în mod expres acest lucru în momentul prezentării ofertei sale.

SECȚIUNEA 2

Desfășurarea activității salariate și egalitatea de tratament

Articolul 7

(1) Lucrătorul resortisant al unui stat membru nu poate fi tratat diferit, pe teritoriul celorlalte state membre, față de lucrătorii naționali, pe criteriile de cetățenie, în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă și, în special, în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în cazul în care rămâne fără un loc de muncă, reintegrarea profesională și reangajarea.

(2) Acesta beneficiază de aceleași avantaje sociale și fiscale ca și lucrătorii naționali.

(3) În același temei și în aceleași condiții ca și lucrătorii naționali, acesta are acces la formare în școli profesionale și centre de recalificare.

(4) Orice clauză a unei convenții colective sau individuale sau a altei reglementări colective privind accesul la încadrarea în muncă, încadrarea, remunerarea și alte condiții de muncă sau concedierea este nulă de drept, în măsura în care prevede sau permite condiții discriminatorii pentru lucrătorii care sunt resortisanți ai celorlalte state membre.

Articolul 8

Lucrătorul care este resortisant al unui stat membru și ocupă un loc de muncă pe teritoriul altui stat membru beneficiază de egalitate de tratament în ceea ce privește afilierea la organizații sindicale și exercitarea drepturilor sindicale, inclusiv a dreptului de vot și accesul la posturile administrative sau de conducere ale unei organizații sindicale. Acesta poate fi exclus de la participarea la gestionarea organismelor de drept public și de la exercitarea unei funcții de drept public. Mai mult, acesta beneficiază de dreptul de a fi ales în organele reprezentative ale lucrătorilor din cadrul întreprinderii.

Primul paragraf din prezentul articol nu aduce atingere legislațiilor sau reglementărilor care, în anumite state membre, acordă drepturi mai întinse lucrătorilor provenind din alte state membre.

Articolul 9

(1) Lucrătorul care este resortisant al unui stat membru și care ocupă un loc de muncă pe teritoriul altui stat membru beneficiază de toate drepturile și avantajele acordate lucrătorilor naționali în ceea ce privește locuințele, inclusiv dreptul de proprietate asupra locuinței de care are nevoie.

(2) Lucrătorul menționat la alineatul (1) poate, în același temei ca și resortisanții aceluia stat, să se înscrie pe lista cererilor de locuință, în regiunea în care ocupă un loc de muncă, în cazul în care astfel de liste sunt ținute, și beneficiază de avantajele și prioritățile care decurg din aceasta.

Familia sa rămasă în țara de proveniență este considerată, în acest sens, ca avându-și reședința în regiunea menționată, în cazul în care lucrătorii naționali beneficiază de o prezumție similară.

SECȚIUNEA 3

Familiiile lucrătorilor

Articolul 10

Copiii resortisantului unui stat membru care este sau a fost încadrat în muncă pe teritoriul unui alt stat membru sunt admiși în sistemul de învățământ general, la cursurile de ucenici și de formare profesională în aceleași condiții ca și resortisanții statului respectiv, dacă aceștia domiciliază pe teritoriul aceluia stat.

Statele membre încurajează inițiativele care le permit acestor copii să urmeze cursurile menționate în cele mai bune condiții.

CAPITOLUL II

PUNEREA ÎN CONTACT ȘI COMPENSAREA OFERTELOR ȘI CERERILOR DE LOCURI DE MUNCĂ

SECȚIUNEA 1

Cooperarea între statele membre și între acestea și Comisie

Articolul 11

(1) Statele membre sau Comisia inițiază sau efectuează împreună orice studiu privind ocuparea forței de muncă sau șomajul, studiu pe care îl consideră necesar în vederea liberei circulații a lucrătorilor în cadrul Uniunii.

Serviciile centrale pentru ocuparea forței de muncă din statele membre cooperează strâns între ele și cu Comisia în vederea unei acțiuni comune în ceea ce privește compensarea cererilor și ofertelor de locuri de muncă în cadrul Uniunii, precum și plasarea lucrătorilor care rezultă din aceasta.

(2) În acest scop, statele membre desemnează servicii specializate care au sarcina de a organiza activitatea în domeniile menționate la alineatul (1) al doilea paragraf și de a colabora între ele și cu serviciile Comisiei.

Comisiei îi este comunicată, de către statele membre, orice modificare în ceea ce privește desemnarea acestor servicii, iar aceasta o publică, spre informare, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 12

(1) Statele membre adresează Comisiei informațiile despre problemele și datele referitoare la libera circulație și încadrarea în muncă a lucrătorilor, precum și informații privind situația și evoluția ocupării forței de muncă.

(2) Comisia, ținând seama în cea mai mare măsură de avizul Comitetului tehnic menționat la articolul 29 (denumit în continuare „Comitetul tehnic”), stabilește modul în care sunt elaborate informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) În conformitate cu procedura stabilită de Comisie, ținând seama în cea mai mare măsură de avizul Comitetului tehnic, serviciile specializate din fiecare stat membru trimit serviciilor specializate din celelalte state membre și Biroului european de coordonare, menționat la articolul 18, informațiile privind condițiile de viață și de muncă, precum și situația pieței muncii, care pot servi lucrătorilor din alte state membre pentru orientare. Aceste informații se actualizează cu regularitate.

Serviciile specializate ale celorlalte state membre asigură publicitatea acestor informații, în special prin difuzarea acestora pe lângă serviciile relevante de ocupare a forței de muncă și prin toate mijloacele de comunicare adecvate pentru a informa lucrătorii interesați.

SECȚIUNEA 2

Mecanismul de compensare

Articolul 13

(1) Serviciul specializat din fiecare stat membru adresează periodic serviciilor specializate din celelalte state membre, precum și Biroului european de coordonare, menționat la articolul 18:

- (a) ofertele de locuri de muncă susceptibile să fie satisfăcute de resortisanți din alte state membre;
- (b) ofertele de locuri de muncă adresate țărilor terțe;
- (c) cererile de locuri de muncă depuse de către persoane care au declarat formal că doresc să lucreze într-un alt stat membru;

(d) informații, pe regiuni și ramuri de activitate, privind solicitantii de locuri de muncă care au declarat că sunt efectiv dispuși să ocupe un loc de muncă într-o altă țară.

Serviciul specializat din fiecare stat membru transmite în cel mai scurt timp aceste informații serviciilor și organismelor de ocupare a forței de muncă competente.

(2) Ofertele și cererile de locuri de muncă menționate la alineatul (1) sunt difuzate conform unui sistem uniformizat stabilit de Biroul european de coordonare, menționat la articolul 18, în colaborare cu Comitetul tehnic.

Dacă este necesar, acest sistem poate fi adaptat.

Articolul 14

(1) Orice ofertă de locuri de muncă în sensul articolului 13, adresată serviciilor de ocupare a forței de muncă dintr-un stat membru, este comunicată și prelucrată de serviciile de ocupare a forței de muncă competente ale celorlalte state membre implicate.

Aceste servicii adresează candidaturile precise și adecvate serviciilor din primul stat membru.

(2) Cererile de locuri de muncă menționate la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf litera (c) fac obiectul unui răspuns din partea serviciilor implicate ale statelor membre într-un termen rezonabil care nu trebuie să depășească o lună.

(3) Serviciile de ocupare a forței de muncă acordă lucrătorilor resortisanți din statele membre aceeași prioritate ca și cea pe care o acordă măsurile corespunzătoare lucrătorilor naționali față de lucrătorii resortisanți din țări terțe.

Articolul 15

(1) Operațiunile definite la articolul 14 sunt îndeplinite de serviciile specializate. Cu toate acestea, în măsura în care au fost autorizate de către serviciile centrale și în măsura în care organizarea serviciilor de ocupare a forței de muncă dintr-un stat membru și tehnicile de plasare utilizate permit acest lucru:

- (a) serviciile regionale de ocupare a forței de muncă din statele membre:
 - (i) pe baza informațiilor menționate la articolul 13, în legătură cu care se iau măsuri corespunzătoare, procedează direct la operațiuni de punere în contact și de compensare a cererilor și ofertelor de locuri de muncă;

(ii) stabilesc relații directe de compensare în cazul:

- ofertelor nominale;
- cererilor de încadrare individuale adresate fie unui anumit serviciu de ocupare a forței de muncă, fie unui angajator care își desfășoară activitatea în domeniul de competență al acestui serviciu;
- în care operațiunile de compensare se referă la forța de muncă sezonieră care trebuie recrutată în cel mai scurt timp posibil;

(b) serviciile în a căror competență teritorială se află regiuni limitrofe a două sau mai multe state membre fac, cu regularitate, schimb de date privind ofertele și cererile de locuri de muncă de la nivelul lor și procedează direct între ele, potrivit modalităților în care se desfășoară relațiile lor cu celelalte servicii de ocupare a forței de muncă din țările lor, la operațiuni de punere în contact și de compensare a cererilor și ofertelor de locuri de muncă.

Dacă este necesar, serviciile competente teritorial pentru regiunile limitrofe înființează, de asemenea, structuri de cooperare și de asistență cu scopul de a oferi:

- pentru utilizatori, cel mai mare număr posibil de informații practice despre diferitele aspecte ale mobilității; și
- pentru partenerii sociali și economici, pentru serviciile sociale (în special publice, private sau de utilitate publică) și pentru ansamblul instituțiilor implicate, un cadru de măsuri coordonate privind mobilitatea;

(c) serviciile oficiale de plasare specializate pentru anumite profesii și pentru categorii determinate de persoane stabilesc între ele o cooperare directă.

(2) Comisiei îi este comunicată, de către statele membre interesate, lista serviciilor menționate la alineatul (1), hotărâtă de comun acord, iar Comisia publică această listă, spre informare, precum și orice modificare adusă acesteia, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 16

Recurgerea la procedurile de recrutare utilizate de organismele de executare prevăzute de acordurile încheiate între două sau mai multe state membre nu este obligatorie.

SECȚIUNEA 3

Măsuri de reglementare în favoarea echilibrului pe piața muncii

Articolul 17

(1) Pe baza unui raport al Comisiei, elaborat pornind de la informațiile furnizate de statele membre, acestea din urmă și

Comisia analizează, cel puțin o dată pe an și în comun, rezultatele măsurilor Uniunii cu privire la ofertele și cererile de locuri de muncă.

(2) Statele membre examinează împreună cu Comisia toate posibilitățile de a acorda prioritate resortisanților statelor membre la ocuparea locurilor de muncă vacante, în vederea realizării echilibrului între ofertele și cererile de locuri de muncă în cadrul Uniunii. Acestea adoptă toate măsurile necesare în acest scop.

(3) La fiecare doi ani, Comisia adresează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport cu privire la punerea în aplicare a capitolului II, în care sunt rezumate informațiile obținute și datele provenind din studiile și cercetările efectuate și care menționează orice element util privind evoluția pieței muncii în Uniune.

SECȚIUNEA 4

Biroul european de coordonare

Articolul 18

Biroul european de coordonare a compensării ofertelor și cererilor de locuri de muncă (denumit în continuare „Biroul european de coordonare”), instituit în cadrul Comisiei, are ca misiune generală favorizarea, la nivelul Uniunii, a punerii în contact și a compensării ofertelor și cererilor de locuri de muncă. Biroul răspunde, în special, de toate aspectele tehnice din acest domeniu care sunt atribuite Comisiei conform dispozițiilor prezentului regulament și, în mod deosebit, de asistența acordată serviciilor naționale de ocupare a forței de muncă.

Biroul sintetizează informațiile menționate la articolele 12 și 13, precum și datele care rezultă din studiile și cercetările efectuate în aplicarea articolului 11, astfel încât să fie evidențiate informațiile utile despre evoluția previzibilă a pieței muncii în cadrul Uniunii; aceste informații sunt comunicate serviciilor specializate din statele membre, precum și Comitetului consultativ, menționat la articolul 21, și Comitetului tehnic.

Articolul 19

(1) Biroul european de coordonare este însărcinat, în special, cu:

(a) coordonarea operațiunilor practice necesare pentru punerea în contact și compensarea cererilor și ofertelor de locuri de muncă vacante, în cadrul Uniunii, și de analiza circulației lucrătorilor care rezultă din aceasta;

(b) contribuirea, în colaborare cu Comitetul tehnic, la punerea în practică, la nivel administrativ și tehnic, a metodelor comune de acțiune;

(c) punerea în contact, atunci când apare o nevoie specifică și cu acordul serviciilor specializate, a ofertelor și cererilor de locuri de muncă, a căror compensare va fi realizată de aceste servicii.

(2) Biroul transmite serviciilor specializate ofertele și cererile de locuri de muncă direct adresate Comisiei și este informat asupra măsurilor luate în acest sens.

Articolul 20

Aționând de comun acord cu autoritatea competentă din fiecare stat membru și în conformitate cu condițiile și procedurile pe care le stabilește cu avizul Comitetului tehnic, Comisia poate organiza vizite și misiuni ale funcționarilor din celelalte state membre, precum și programe de perfecționare a personalului specializat.

CAPITOLUL III

ORGANISME ÎNSĂRCINATE CU ASIGURAREA UNEI STRÂNSE COLABORĂRI ÎNTRE STATELE MEMBRE ÎN MATERIE DE LIBERĂ CIRCULAȚIE A LUCRĂTORILOR ȘI DE ÎNCADRARE A ACESTORA ÎN MUNCĂ

SECȚIUNEA 1

Comitetul consultativ

Articolul 21

Comitetul consultativ este însărcinat să sprijine Comisia în examinarea tuturor chestiunilor care rezultă din aplicarea Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și a măsurilor adoptate în vederea aplicării sale, în ceea ce privește libera circulație și încadrarea în muncă a lucrătorilor.

Articolul 22

Comitetul consultativ răspunde în principal de:

- (a) examinarea problemelor privind libera circulație și ocuparea forței în muncă în cadrul politicilor naționale privind forța de muncă, în vederea coordonării politicilor statelor membre privind ocuparea forței de muncă, contribuind astfel la dezvoltarea economiilor și la îmbunătățirea echilibrului pe piața muncii;
- (b) realizarea unui studiu general referitor la efectele punerii în aplicare a prezentului regulament și a celorlalte eventuale măsuri suplimentare;
- (c) prezentarea, dacă este cazul, către Comisie a unor propuneri motivate de revizuire a prezentului regulament;
- (d) formularea, la cererea Comisiei sau din proprie inițiativă, a unor avize motivate asupra unor chestiuni generale sau de

principiu, în special cu privire la schimbul de informații despre evoluțiile de pe piața muncii, la circulația lucrătorilor între statele membre, la programele sau măsurile menite să dezvolte orientarea profesională și formarea profesională și care pot spori posibilitățile de liberă circulație și de ocupare a forței de muncă, precum și cu privire la orice formă de asistență în favoarea lucrătorilor și a familiilor acestora, inclusiv la asistența socială și la locuințele pentru lucrători.

Articolul 23

(1) Comitetul consultativ este constituit din șase membri titulari din partea fiecărui stat membru, dintre care doi reprezintă guvernul, doi reprezintă sindicatele, iar doi reprezintă asociațiile patronale.

(2) Pentru fiecare dintre categoriile menționate la alineatul (1), fiecare stat numește câte un membru supleant.

(3) Durata mandatului membrilor titulari și membrilor supleanți este de doi ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit.

La expirarea mandatului, membrii titulari și membrii supleanți rămân în funcție până la înlocuire sau până la reînnoirea mandatului.

Articolul 24

Membrii titulari și membrii supleanți ai Comitetului consultativ sunt numiți de Consiliu, care, în selectarea reprezentanților sindicatelor și asociațiilor patronale, depune eforturi să realizeze o reprezentare adecvată în comitet a diverselor sectoare economice interesate.

Lista membrilor titulari și a membrilor supleanți se publică de către Consiliu, spre informare, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 25

Comitetul consultativ este prezidat de un membru al Comisiei sau de reprezentantul acestuia. Președintele nu participă la vot. Comitetul se întrunește cel puțin de două ori pe an. Acesta este convocat de președinte, la inițiativa sa ori la cererea a cel puțin o treime din numărul membrilor.

Serviciile Comisiei asigură secretariatul comitetului.

Articolul 26

Președintele poate invita să participe la reuniuni, în calitate de observatori sau experți, persoane sau reprezentanți ai unor organisme care au o largă experiență în domeniul ocupării forței de muncă sau al circulației lucrătorilor. Președintele poate fi sprijinit de consilieri tehnici.

Articolul 27

(1) Avizul comitetului este valabil numai în cazul în care a fost emis în prezența a două treimi dintre membri.

(2) Avizele trebuie motivate; ele sunt adoptate cu majoritatea absolută a voturilor valabil exprimate și sunt însoțite de o notă indicând opiniile minorității, în cazul în care aceasta o cere.

Articolul 28

Comitetul consultativ își stabilește metodele de lucru printr-un regulament de procedură care intră în vigoare după aprobarea de către Consiliu, cu avizul Comisiei. Intrarea în vigoare a eventualelor modificări decise de comitet se supune aceleiași proceduri.

SECȚIUNEA 2

Comitetul tehnic*Articolul 29*

Comitetul tehnic are ca misiune să sprijine Comisia în pregătirea, promovarea și urmărirea activității și a măsurilor tehnice de aplicare a prezentului regulament și a eventualelor dispoziții suplimentare.

Articolul 30

Comitetul tehnic răspunde în principal de:

- (a) promovarea și perfecționarea colaborării dintre administrațiile publice interesate ale statelor membre cu privire la aspectele tehnice legate de libera circulație și de încadrarea în muncă a lucrătorilor;
- (b) elaborarea procedurilor de organizare a activităților comune ale administrațiilor publice interesate;
- (c) facilitarea strângerii de informații utile Comisiei și realizarea studiilor și cercetărilor prevăzute în prezentul regulament, precum și favorizarea schimburilor de informații și de experiență între administrațiile publice interesate;
- (d) studierea din punct de vedere tehnic a armonizării criteriilor conform cărora statele membre evaluează situația propriilor piețe ale muncii.

Articolul 31

(1) Comitetul tehnic este format din reprezentanți ai guvernelor statelor membre. Fiecare guvern numește ca membru titular al Comitetului tehnic pe unul dintre membrii titulari care îl reprezintă în cadrul Comitetului consultativ.

(2) Fiecare guvern numește un membru supleant dintre ceilalți reprezentanți ai săi – membri titulari sau membri supleanți – din cadrul Comitetului consultativ.

Articolul 32

Comitetul tehnic este prezidat de un membru al Comisiei sau de reprezentantul acestuia. Președintele nu participă la vot. Președintele și membrii comitetului pot fi sprijiniți de consilieri tehnici.

Serviciile Comisiei asigură secretariatul comitetului.

Articolul 33

Propunerile și avizele formulate de Comitetul tehnic sunt prezentate Comisiei și aduse la cunoștința Comitetului consultativ. Aceste propuneri și avize sunt însoțite de o notă indicând opiniile exprimate de diferiți membri ai Comitetului tehnic, în cazul în care aceștia o cer.

Articolul 34

Comitetul tehnic își stabilește metodele de lucru printr-un regulament de procedură care intră în vigoare după aprobarea de către Consiliu, cu avizul Comisiei. Intrarea în vigoare a eventualelor modificări decise de comitet este supusă aceleiași proceduri.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 35*

Regulamentul de procedură al Comitetului consultativ și al Comitetului tehnic, aplicabile la 8 noiembrie 1968, continuă să se aplice.

Articolul 36

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice privind accesul la locuri de muncă calificate în domeniul energiei nucleare și nici dispozițiilor adoptate în aplicarea aceluși tratat.

Cu toate acestea, prezentul regulament se aplică categoriei de lucrători menționată în primul paragraf și membrilor familiilor acestora, în măsura în care situația lor juridică nu este reglementată de tratatul sau dispozițiile menționate anterior.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor adoptate în conformitate cu articolul 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre care decurg din relații speciale sau viitoare acorduri cu anumite țări sau teritorii din afara Europei, bazate pe legături instituționale existente la 8 noiembrie 1968 sau pe acorduri existente la 8 noiembrie 1968, încheiate cu anumite țări sau teritorii din afara Europei, bazate pe legături instituționale care au existat între acestea.

Lucrătorii din aceste țări sau teritorii care, conform prezentei dispoziții, desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unuia dintre aceste state membre nu pot invoca beneficiul dispozițiilor prezentului regulament pe teritoriul celorlalte state membre.

Articolul 37

Statele membre comunică Comisiei, spre informare, textele acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor încheiate între ele în domeniul forței de muncă în perioada dintre data semnării acestora și data intrării lor în vigoare.

Articolul 38

Comisia adoptă măsurile de punere în aplicare necesare în vederea aplicării prezentului regulament. În acest scop, Comisia acționează în strânsă colaborare cu administrațiile publice centrale din statele membre.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 5 aprilie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
GYŐRI E.

Articolul 39

Cheltuielile de funcționare ale Comitetului consultativ și ale Comitetului tehnic sunt înscrise în bugetul general al Uniunii Europene în secțiunea referitoare la Comisie.

Articolul 40

Prezentul regulament se aplică statelor membre în favoarea resortisanților acestora, fără a aduce atingere articolelor 2 și 3.

Articolul 41

Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 42

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

ANEXA I

REGULAMENT ABROGAT ȘI LISTA MODIFICĂRILOR ULTERIOARE

Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului
(JO L 257, 19.10.1968, p. 2)

Regulamentul (CEE) nr. 312/76 al Consiliului
(JO L 39, 14.2.1976, p. 2)

Regulamentul (CEE) nr. 2434/92 al Consiliului
(JO L 245, 26.8.1992, p. 1)

Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 158, 30.4.2004, p. 77)

Numai articolul 38
alineatul (1)

ANEXA II

Tabel de corespondență

Regulamentul (CEE) nr. 1612/68	Prezentul regulament
Prima parte	Capitolul I
Titlul I	Secțiunea 1
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf prima liniuță	Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf litera (a)
Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf a doua liniuță	Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf litera (b)
Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Titlul II	Secțiunea 2
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Titlul III	Secțiunea 3
Articolul 12	Articolul 10
A doua parte	Capitolul II
Titlul I	Secțiunea 1
Articolul 13	Articolul 11
Articolul 14	Articolul 12
Titlul II	Secțiunea 2
Articolul 15	Articolul 13
Articolul 16	Articolul 14
Articolul 17	Articolul 15
Articolul 18	Articolul 16
Titlul III	Secțiunea 3

Regulamentul (CEE) nr. 1612/68	Prezentul regulament
Articolul 19	Articolul 17
Titlul IV	Secțiunea 4
Articolul 21	Articolul 18
Articolul 22	Articolul 19
Articolul 23	Articolul 20
A treia parte	Capitolul III
Titlul I	Secțiunea 1
Articolul 24	Articolul 21
Articolul 25	Articolul 22
Articolul 26	Articolul 23
Articolul 27	Articolul 24
Articolul 28	Articolul 25
Articolul 29	Articolul 26
Articolul 30	Articolul 27
Articolul 31	Articolul 28
Titlul II	Secțiunea 2
Articolul 32	Articolul 29
Articolul 33	Articolul 30
Articolul 34	Articolul 31
Articolul 35	Articolul 32
Articolul 36	Articolul 33
Articolul 37	Articolul 34
A patra parte	Capitolul IV
Titlul I	—
Articolul 38	—
Articolul 39	Articolul 35
Articolul 40	—
Articolul 41	—
Titlul II	—
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)

Regulamentul (CEE) nr. 1612/68	Prezentul regulament
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (2)
Articolul 42 alineatul (3) primul paragraf prima și a doua liniuță	Articolul 36 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 42 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 36 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 43	Articolul 37
Articolul 44	Articolul 38
Articolul 45	—
Articolul 46	Articolul 39
Articolul 47	Articolul 40
—	Articolul 41
Articolul 48	Articolul 42
—	Anexa I
—	Anexa II